

Kurt Christiansen (DF):

Som det også vil fremgå af behandlingen af resten af dagens forslag, er der ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti kan støtte alle tiltag, som forbedrer vilkårene for den danske befolkning, især den ældre og/eller svage del.

Tillad mig her at knytte et par enkelte kommentarer til forslaget punkt 5 og 6:

I bestemmelserne om leverandøraftaler og særlige personlige hjælpemidler, jf. lovens § 97, stk. 3 og 4, vil ændringen betyde, at man udskyder revisionen til senest i folketingsåret 2003-2004.

Vi ved alle, at den teknologiske udvikling går hurtigt, og det gør den også på hjælpemiddelområdet, så den udvikling bør meget nøje følges af kommunerne. Så det er Dansk Folkepartis opfattelse, at revisionen bør ske senest i folketingsåret 2001-2002 for at få afdækket, om bestemmelserne om leverandøraftaler og personlige hjælpemidler er de bedst mulige. Dette fremgår også af høringssvarene fra bl.a. Amtsrådsforeningen.

Ligeledes bør revisionen af støtte- og kontaktpersonordningen ske senest i folketingsåret 2001-2002. Det er glædeligt, at ordningen er blevet en succes, men fordi den umiddelbart er en succes, bør vi alligevel spørge os selv, om vi ikke kunne gøre det lidt bedre. Svaret på det spørgsmål skulle jo så gerne fremgå af den eventuelle revision.

Ydermere anbefaler flere organisationer, heriblandt De Samvirkende Invalideorganisationer, at revisionen af disse bestemmelser skal ske via et udvalgsarbejde, hvori berørte organisationer er repræsenteret.

Så jeg skal her sige, at Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget og ser frem til udvalgsarbejdet, hvori høringssvarene fra berørte organisationer bør tages ganske alvorligt.

Ebbe Kalnæs (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort gøre rede for CD's stilling til det her forslag fra regeringen:

Det drejer sig jo i hovedsagen om en række praktiske tilpasninger, som CD ikke har noget at indvende imod. Det første punkt er næsten en underretningssag og blot en tydeliggørelse af, at det er de årlige og ikke de månedlige merudgifter, som bagatelgrænsen vedrører for de forældre, der vælger selv at passe deres handicappede barn i hjemmet.

Det andet punkt, der vedrører godkendelses- og tilsynsregler for private, midlertidige botilbud for voksne, har CD heller ikke noget imod. Inden for børn og unge-området er det i forvejen sådan, at det er amtskommunen, der godkender opholdssteder, og fremover vil det nu påhvile beliggenhedskommunen eller amtskommunen at godkende og føre tilsyn med de forskellige tilbud til voksne. Der ligger en klar forenkling i det, og det vil være langt mere praktisk end at indblande hver kommune, der køber en enkeltplads. Det koster ganske vist lidt for de stedlige amtskommuner, men til gengæld får det offentlige et bedre samlet kendskab til det enkelte sted, og ansvaret bliver klart placeret. Det mener vi bestemmer en forbedring.

Så har forslaget et punkt, der betyder, at støtte- og kontaktordningen for sindslidende kan køre videre til folketingssamlingen 2003-2004, hvor den så skal tage op til revision. CD er indforstået med denne udskydelse; ordningen ser ud til at fungere fint og er i en god gænge.

Det sidste punkt i lovforslaget drejer sig om, at amterne overtager ansvaret for en række understøttende hjælpemidler fra kommunerne. Der har åbenbart været usikkerhed om, hvem der var den bevilligende myndighed, og det problem foreslås nu løst ved at overføre kompetencen til amterne, og det er vi enig i.

Alt i alt kan CD støtte ministerens lovforslag. Den væsentligste hindring for os er jo fjernet på forhånd, idet brugerbetaling for høreapparater er fjernet.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten synes, det er en uskik at lave hult til bulter-forslag som det, vi her har fat i. At blande flere forskellige emner sammen på den her måde gør det sværere både for politikerne og offentligheden at gennemskue forslagene.

Enhedslisten kan ikke stemme for det samlede forslag, sådan som det ligger, men vi kan støtte dele af det, og jeg vil derfor kommentere de enkelte afsnit.

Først det med merudgiftsydelsen: Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det blot er en præcisering af gældende praksis og svarer til principperne i den gamle bistandslov. Sådan lyder det jo ganske fredeligt, men vi kan alligevel ikke støtte ændringen. Vi er imod alle former for brugerbetaling i forbindelse med handicap. Er der ekstraudgifter, er de jo ekstra, også hvis de er mindre end 3.180 kr. om året, og det er jo den beløbsstørrelse, vi taler om, idet en